

DISCIPLINA: ISTORIE

CLASA: aVI-aA,B

Pentru perioada 16 martie-20 martie 2020 recomand următoarea activitate:

Copiați în caiete textul de mai jos (în continuarea lecției de data trecută).

Revoluția glorioasă

În anul 1660, dinastia Stuart a revenit în fruntea Angliei. Regele Carol al II-lea Stuart a colaborat cu Parlamentul și a acceptat legile votate de acesta, prin care erau garantate drepturile locuitorilor. Iacob al II-lea Stuart, care a devenit rege în anul 1685, a încercat să restabilească religia catolică în Anglia și să instaureze monarhia absolută. Politica acestuia a provocat opoziția Parlamentului, care, în anul 1688, a decis înlăturarea lui Iacob al II-lea și i-a oferit tronul conducătorului Olandei, Wilhelm de Orania. Astfel s-a produs Revoluția glorioasă. În anul următor, Parlamentul i-a impus noului rege și soției sale, Maria, acceptarea documentului Declarația Drepturilor. Acesta limita puterile monarhului, recunoștea drepturile cetățenilor și confirma autoritatea Parlamentului (aplicația 1, pag. 69).

3.3. Monarhia constituțională

În urma Revoluției glorioase și a aplicării Declarației drepturilor, în Anglia a fost instaurată o nouă formă de guvernământ: monarhia constituțională (sau parlamentară). În cadrul acesteia, puterea monarhului este limitată prin legi (sau prin constituție). Statul a fost organizat pe baza principiului separării puterilor. Puterea legislativă i-a revenit Parlamentului (format din două camere: a Lorzilor și a Comunelor), puterea executivă – monarhului și Cabinetului (guvernului) iar cea judecătorească, instanțelor de judecată. Membrii Camerei Comunelor erau aleși pe baza votului cenșitar. De aceea, nu puteau participa la viața politică toți locuitorii țării. În anul 1707, prin uniunea dintre Anglia și Scoția s-a format Regatul Unit al Marii Britanii.

Monarhia constituțională

În urma Revoluției glorioase și a aplicării Declarației drepturilor, în Anglia a fost instaurată o nouă formă de guvernământ: monarhia constituțională (sau parlamentară). În cadrul acesteia, puterea monarhului este limitată prin legi (sau prin constituție). Statul a fost organizat pe baza principiului separării puterilor. Puterea legislativă i-a revenit Parlamentului (format din două camere: a Lorzilor și a Comunelor), puterea executivă – monarhului și Cabinetului (guvernului) iar cea judecătorească, instanțelor de judecată. Membrii Camerei Comunelor erau aleși pe baza votului cenșitar. De aceea, nu puteau participa la viața politică toți locuitorii țării. În anul 1707, prin